

αυτοκράτειραν τὴν παρηκολούθησαν καὶ τὴν περιστοιχίζουσιν ἐνῶ ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης φορεῖ ἐν τάχει τὸν πῖλόν της, ἓνα πυκνὸν πέπλον καὶ μανδύαν ταξιδίου.

Δίσκος ἀποτεθειμένος ἐπὶ τινος ἐπίπλου περιέχει τὸ πρόγευμα εἰσέτι ἀθικτον. Ἡ αυτοκράτειρα οὐδεμίαν τροφήν εἶχε λάβει ἀπὸ πρωίας. Δι' ῥηθείσαι κυρία τὴν ἰκετεύουσι νὰ μὴ ἀπέλθῃ νῆστις. Ἡ κυρία Δὲ λὰ Ποῆζ παρατηρεῖ εἰς αὐτὴν ὅτι ἔχει ἀνάγκη νὰ διατηρῇ ἀκμαίας τὰς σωματικὰς της δυνάμεις καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐκτιθῆται εἰς τὸν ἐνδεχόμενον κίνδυνον ἀσθενείας προερχομένης ἐκ τῆς ἀδυναμίας.

Ἡ αυτοκράτειρα λαμβάνει τεμάχιον ἄρτου καὶ καταπίνει ἐν τάχει ὀλίγους βλωμούς, εἴτα ῥίπτει τελευταίον βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ἐνδιατήματος τὸ ὅποῖον δὲν θὰ ἐπανίδῃ πλέον.

Μεταξὺ τῶν διεσκορπισμένων ἐγγράφων διακρίνει τὸ ἀπίσιον τηλεγράφημα, δι' οὗ ὁ αυτοκράτωρ ἀνήγγειλεν αὐτῇ τὴν ἦτταν καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν. Τὸ λαμβάνει διὰ νὰ τὸ ἀποκομίσῃ μετ' αὐτῆς, ἀλλ' ἔπειτα μεταμελομένη :

— Ὅχι, εἶπε· καλλίον νὰ τὸ εὔρουν ὅταν θὰ εἰσέλθωσιν ἐδῶ.

Καὶ ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης τὸ ἀποθέτει εἰς κερκιδίον μέρος ἐπὶ τοῦ γραφείου της.

Τότε μετὰ τελευταῖον ἐγκάρδιον ἀποχαιρετισμὸν ἀποχωρίζεται ἀπὸ τῆς ὑποκομίσσεως Ἀγουαδο καὶ τῆς κυρίας Δὲ λὰ Ποῆζ, αἵτινες παρέμειναν μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς, παρακολουθουμένη δὲ ὑπὸ τῆς κυρίας Λεβρετών μόνως, τοῦ πρίγκηπος Μέττερνιχ, τοῦ ἱππότη Νίγρα, τοῦ ναυάρχου Ζυριέν δὲ λὰ Γραβιέρ, τοῦ κ. Κόντη διευθυντοῦ τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου τοῦ αυτοκράτορος, ὅστις εἰς πάσας ταύτας τὰς περιστασεις ἔδειξεν ἀξιόθυμκστον ἀφοσίωσιν καὶ ἐνὸς ἀξιωματικοῦ δικηγελέως, ἡ αυτοκράτειρα διήλθε διὰ τῶν ἐνδοτέρων δωματίων καὶ διὰ τινος κλιμακῆς κατέβη εἰς τὸ ἰσόγειον.

Ἦθελον νὰ ἐξέλθωσι διὰ τῆς μικρᾶς θύρας τῆς κειμένης ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ Ὁξερροά· ἀλλ' οἱ στασιασταὶ καὶ ἀπὸ τοῦ μέρους αὐτοῦ προσέτι παραφυλάττουσι τὰς κλειδάς· πᾶσαι αἱ διέξοδοι φυλάσσονται. Ἐν τούτοις συνωστισμὸς συμβαίνει παρὰ τὸν αὐτὸν καὶ ἡ πλατεία μένει πρὸς στιγμὴν ἔρημος. Οἱ φυγάδες ἐπωφελοῦνται τῆς περιστάσεως ταύτης καὶ ἐξέρχονται τοῦ Λούβρου.

Ὁ Πρίγκηψ Μέττερνιχ καὶ ὁ ἱππότης Νίγρας ἀπομακρύνονται ὅπως ἀναζητήσωσιν ἀμαξάν, διότι ἀναλογίζονται ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μεταβῶσι μέχρι τῆς ἀμαξῆς τοῦ πρίγκηπος, σταθμεύουσας πολὺ ἀπωτέρω, παρὰ τὴν ἀπόρθητον ὁδόν. Τὸ πλῆθος ἐν τούτοις κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτῶν ἐπανάγεται εἰς τὴν πλατείαν. Δύο γυ-

ναῖκες μόναι ἐνδέχεται νὰ παρατηρηθῶσιν. Διέρχεται μία ἀμαξά· ἡ κυρία Λεβρετών τὴν σταματᾷ, παρασύρει ἐντὸς αὐτῆς τὴν αυτοκράτειραν καὶ λέγει πρὸς τὸν ἀμαξηλάτην τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας τοῦ φίλου της, τοῦ κ. Βεσσών, συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ ἀμαξά ἐκκινεῖ ἀγυιόπαις τις ἀνακράζει :

— Μπᾶ ! ἡ αυτοκράτειρα !

Ἄλλ' ἡ φωνὴ του καταπνίγεται ὑπὸ τοῦ θορύβου. Ἡ ἀμαξά εἰσχωρεῖ εἰς τὴν ὁδὸν Τίβολι καὶ φθάνει εἰς τὸ βουλευτάρτον Ὁσμάν.

Ὁ κ. Βεσσών δὲν εἶνε εἰς τὴν κατοικίαν του μετέβη εἰς τ' Ἀνάκτορα ὅπως τεθῇ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς αυτοκρατείας. Ἡ κυρία Λεβρετών φοβουμένη μὴ ἐξεγείρῃ τὴν προσοχὴν τῶν οἰκτιῶν του εἰσερχομένη εἰς τὴν κατοικίαν του κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ οικοδεσπότη, διατάσσει τὸν ἀμαξηλάτην νὰ μεταβῇ εἰς τὴν λεωφόρον Βάγραμ. ἔνθα κατῴκει ὁ κ. μαρκήσιος δὲ Πιέν. Ἄλλὰ καὶ αὐτὸς ἀπουσιάζει, μὴ δυναθεὶς νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν οἶκόν του μετὰ τὴν ἐπιδρομὴν τῶν Ἀνακτόρων. Τί νὰ πράξωσιν ;

Νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ ἐνδοτέρα τῶν Παρισίων φαίνεται κινδυνῶδες. Σκέπτονται τίνες ἐκ τῶν φίλων ἐφ' ὧν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐμπιστοσύνην, κάτοικοῦσιν ἐκεῖ εἰς τὰ περίξ. Τότε ἡ κυρία Λεβρετών ἐνθυμεῖται τὸν δόκτωρα Εὐάνας. Ὁ οἶκός του κεῖται εἰς τὴν λεωφόρον τῆς Αὐτοκρατείας. Ὁ κ. Εὐάνας εἶνε Ἀμερικανός, προτιμότερον δὲ ν' ἀποσταθῶσιν εἰ ξένον, ὃν ἡ ἐθνικότης προστατεύει ἀπὸ τινῶν εὐθυνῶν. Λαμβάνουσι τὴν ἀπόφασιν ταύτην καὶ ἡ αυτοκράτειρα μεταβαίνει εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Εὐάνας, ὃν ἐπὶ τέλους εὐρίσκουσιν. X

ΦΕΥΓΕΙ

Πολλὰς φορὰς σοῦ ὄρκιστῆκα
Νὰ φύγω ἀπὸ σιμά σου,
Καὶ ἀπὸ τὰ σπλάγχνα μου ἔστειλα
Στὸν πλάστῃ μίαν εὐχή :
Νὰ μὴν ἰδῶ τὰ μάτια σου,
Τὴ μαγικὴ θεωρία σου
"Ὅπου φαρμάκι ἐχύσαμε
Στὴ μαύρη μου ψυχί.

Κι' ὅταν προβαίνης, κόρη μου,
Καὶ ἀπὸ μακριὰ ξανοίγω
Τὰ μάτια σου τὰ ὀλόμαυρα,
Τὰ ὀλόχρυσά μαλλιά.
Πλεῖα δὲν ποθῶ ἀφ' τὸ πλάγι σου
Οὔτε στιγμὴν νὰ φύγω·
Μόνον πῶς φεύγει αἰσθάνομαι
Ἡ δόλια μου καρδιά.